इति श्रीसायनाचार्य्यविरचिते माधवीये वेदार्थप्रकाशे कृष्ण-यजुर्ब्राह्मणे आद्यकाण्डे प्रथमप्रपाठके पञ्चमोऽनुवाकः ॥ ५ ॥

अथ षष्ठोऽनुवाकः ।

पञ्चमे पवमानहविंषि सङ्क्षिप्योक्तानि। अथ षष्ठे तद्विस्तारो हविरन्तराणि दक्षिणाश्चोच्यन्ते। तत्र प्रथमं तावत्पवमानहविषान्देवताविशेषस्य पूर्व्वमनुक्तत्वात् तदनुवादेन हविर्विशेषं विधत्ते। "देवासुराः संयत्ता आसन्। ते देवा विजयमुपयन्तः। अग्नौ वामं वसु सन्न्यदधत। इदमु नो भविष्यति। यदि नो जेष्यन्तीति। तदग्निर्नोत्सहमशक्नोत्। तत् त्रेधा विन्यदधात्। पशुषु तृतीयम्। अप्सु तृतीयम्। आदित्ये तृतीयम् [१] तद्देवाविजित्य। पुनरवारुरुत्सन्त। तेऽग्नये पवमानाय पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपन्। पशवो वा अग्निः पवमानः। यदेव पशुष्वासीत्। तत्तेनावारुन्धत। तेऽग्नये पावकाय। आपो वा अग्निः पावकः। यदेवाप्स्वासीत्। तत्तेनावारुन्धत [२] तेऽग्नये शुचये। असौ वा आदित्योऽग्निः शुचिः। यदेवादित्य आसीत्। तत्तेनावारुन्धत" इति। यदा देवासुराः परस्परं युद्धोद्युक्ताः तदानीं विजयमपेक्षमाणा देवाः स्वकीयं "वामं" वमनीयं "वसु" धनम् अग्नौ सम्यक् स्थापितवन्तः। तेषामयमभिप्रायः। यद्यस्मानसुरान् ज्येष्यन्ति तदानीमापत्कालेऽस्माकमिदमेव धनं जीवनाय भविष्यतीति। अग्निश्च तान् भाराधिक्येन तद्धनमुद्धृत्य सोढुं नाशक्नोत्। तत् त्रेधा विभज्य पश्वादिषु स्थापितवान्। तदानीं